

pháp lý mà họ chẳng có khái niệm cụ thể hay nhận thức nào về sức mạnh của chúng... họ đặt niềm tin vào một nhà lãnh đạo có ý đồ mà họ biết rõ... Đối với một nhà lãnh đạo như vậy, họ trao cho quyền lực không giới hạn và sức mạnh không thể cưỡng lại... Nhân dân không tin vào những nguyên tắc vốn là thứ duy nhất có thể cứu rỗi họ: họ thiếu 'tôn giáo của các tư tưởng'."

"Chủ nghĩa dân chủ, trên thực tế, về bản chất, mang tính quân phiệt."

"Mọi nhà nước, do bản chất của nó, đều mang tính 'thôn tính'."

"Nếu để tự sinh tự dưỡng hoặc bị dẫn dắt bởi một lãnh tụ bình dân (*tribune*), quần chúng sẽ không bao giờ đạt được điều gì. Mặt họ luôn ngoái về quá khứ. Không có truyền thống nào được hình thành trong họ... về chính trị, họ chẳng hiểu gì ngoài những trò mưu toan; về chính phủ, họ chỉ thấy sự lãng phí và bạo lực thuần túy; về công lý, chỉ toàn những lời buộc tội; về tự do, chỉ là việc dựng nên những thần tượng để rồi bị đập phá vào ngày hôm sau. Sự trỗi dậy của chủ nghĩa dân chủ khởi đầu cho một kỷ nguyên thụt lùi, điều sẽ dẫn dắt quốc gia và nhà nước đến cái chết của chính mình."

"Hãy dũng cảm chấp nhận hoàn cảnh hiện tại của bạn và hãy tự thuyết phục bản thân một lần và mãi mãi rằng người hạnh phúc nhất là người biết cách sống trong nghèo khó tốt nhất."

"Quan điểm của tôi về gia đình không khác mấy so với luật La Mã cổ đại. Người cha trong gia đình đối với tôi là một quân vương... Tôi coi tất cả những giấc mơ của chúng ta về sự giải phóng phụ nữ là mang tính phá hoại và ngu ngốc."

"Khi chúng ta nói 'Nhân dân', chúng ta luôn luôn và không thể tránh khỏi việc ám chỉ bộ phận ít tiến bộ nhất của xã hội, vô học nhất, hèn nhát nhất và bội bạc nhất."

"Nếu chủ nghĩa dân chủ là lý trí, thì trước hết nó phải đại diện cho *demopedy* – 'sự giáo dục nhân dân'."

"Thế kỷ hai mươi sẽ mở ra một thời kỳ liên bang, nếu không, nhân loại sẽ bước vào một ngục luyện hình kéo dài ngàn năm."

Do đó, người ta không nên ngạc nhiên khi người con của nhân dân này – một người phần lớn tự học nhưng sở hữu một trí tuệ mộc mạc, thực tế – lại chắc chắn xung đột với một người khác mà trí óc xa rời thực tế một cách kỳ lạ, một kẻ tràn đầy hận thù, một kẻ ảo tưởng, nhưng đồng thời là một nhà mị dân đầy xảo quyệt: Karl Marx. Hai con người